

[Johs. Christiansen.]

sionen fremlagte dokumenter. Det ville man naturligvis ikke, og derfor forekommer det mig, at det var en noget søgt bemærkning fra den højtærede minister til mig i dette spørgsmål.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen vedrørende bygningstjenesten. Jeg tror, vi i vor betænkning og gennem min tidligere tale har fået sagt fra vort partis side, hvad vi ønsker at sige i den sag, og jeg tror, det er sagt med tilstrækkelig tydelighed.

Angående Skrydstrup flyveplads bemærkede den højtærede forsvarsminister, at her havde ganske særlige forhold gjort sig gældende, bl. a. tidsmæssige forhold. Jeg har forstået på den højtærede minister, at en reorganisation af bygningstjenesten efter hans opfattelse ville medføre, at det store byggeprogram ville blive sinket herved. Herudaf drager jeg den konklusion, at der i alle foreliggende tilfælde vedrørende det store militære bygningsprogram vil komme til at gøre sig særlige tidsmæssige forhold gældende. Det tager jeg næppe fejl i, og spørgsmålet er da, om forsvarsministeriet under hensyn til disse tidsmæssige forhold i en række andre lignende tilfælde fremover vil bære sig ad på samme måde som med hensyn til Skrydstrupprojektet, nemlig således, at de fremmes uden licitation. Det spurgte jeg den højtærede minister om. Jeg fik ikke noget svar på det. Derfor gentager jeg spørgsmålet.

Desuden henstiller jeg, at den højtærede minister giver tinget en oplysning om, hvornår og i hvilken udstrækning ministeren agter at påbegynde reorganiseringen af bygningstjenesten. Samtidig vil jeg gerne vide, om ministeren er villig til at tage vor tanke om en særlig tillidsmand op til fornøden overvejelse i forbindelse med den beslutning, som jeg forstår ministeren har taget om at skabe et teknisk og prismæssigt kontrolapparat i forbindelse med de store militære bygningsarbejder, der nu er i gang.

Til ordføreren for flertallet, det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, har jeg kun ganske få bemærkninger. Jeg forstod, at det ærede medlem ikke ønskede en yderligere diskussion om, hvorvidt en ny besættelse kan afværges eller ikke. Jeg skal heller ikke forlænge diskussionen, men jeg må måske gøre den lille bemærkning til den ærede ordfører, at når han om dette spørgsmål henviste til feltmarskal Montgomerys udtalelser fornylig her i Danmark, glemte han åbenbart von Manteuffel, men det kan jo være, at von Manteuffel ikke længer

befindes at være et så godt sandhedsvidne som måske oprindeligt antaget.

Med hensyn til det mange gange diskuterede spørgsmål om, hvorfor det radikale venstre ikke har benyttet sig af teknisk bistand til en beregning i enkeltheder over, hvad den radikale ordning vil komme til at koste, vil jeg blot gøre den bemærkning, at når flertallet her forelægger et forslag, drejende sig om 600 à 700 mill. kr. om året, et forslag, der skal gennemføres og vil blive gennemført, og gør dette uden at forelægge det udarbejdet i enkeltheder, så må det være indlysende forklarligt, at så kan mindretallet heller ikke give sig til at forelægge et i detaljer udarbejdet militærforslag. Den ærede ordfører ved udmærket godt, at sådan ligger det. Den ærede ordfører ved udmærket godt med sig selv, at han ville have handlet på ganske samme måde, hvis han havde været i mit sted. Men når dette er tilfældet, kunne vi så ikke være enige om at lade den del af diskussionen falde i erkendelse af, at dette spørgsmål er noget, som til syvende og sidst afgøres af det radikale venstre og ikke af nogen andre.

Så har jeg kun til slut en bemærkning vedrørende flytningen af militære anlæg. Den ærede ordfører fandt, at der ikke var grund til nogen forargelse over, at man fra anden side havde forestillet sig, at denne flytning skulle være foregået i løbet af 2—3 år. Jeg ved såmænd ikke, om jeg blev forarget over det — jeg fandt det noget besynderligt. Jeg vil gerne sige til den ærede ordfører, at han jo heller ikke selv kunne tænke sig, at en flytning af samtlige militære anlæg her fra København ville kunne ske i løbet af 2—3 år. Det er teknisk, militært, praktisk ugorligt, og det ved den ærede ordfører udmærket god besked med. Hvorfor så operere med disse 2—3 år, navnlig når tilfældet tillige er det, at det overhovedet ikke har ligget i vor tanke? Det, som vi har tænkt os, er flere gange præciseret, og jeg skal ikke gentage det her. Spørgsmålet er endelig til syvende og sidst det: Hvor stor en del af omkostningerne ved en sådan flytning af militære anlæg fra en tæt bebygget by skal betragtes som vedrørende en ren militær opgave, og hvor stor en del kan betragtes som vedrørende en civilforsvarsmæssig opgave? Det er også et spørgsmål, og jeg stiller det til overvejelse for ærede reflektanter.

Hans Hansen (Rorby): Jeg har kun en enkelt lille bemærkning til den højtærede